

Projekt

z dnia 12 czerwca 2026 r.
Zatwierdzony przez

**Uchwała
Rady Miasta Zakopane
z dnia 2026 r.
nr**

w sprawie przyznania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz.U.2026.662 ze zm.) oraz art. 81 ust.1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz.U.2024.1292 ze zm.), §6 ust.1 i 2 Uchwały nr XXIII/301/2012 Rady Miasta Zakopane z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie zasad i trybu postępowania, udzielania i rozliczania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2012 r., poz. 1168), zmienionej Uchwałą nr XVI/253/2015 z dnia 18 grudnia 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2015 r., poz. 8479) oraz Uchwałą nr LV/710/2023 z 7 grudnia 2023 (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2023 r., poz. 8750) Rada Miasta Zakopane uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyznaje się dotację w kwocie 13 500 zł (słownie: trzynaście tysięcy pięćset złotych 00/100) wnioskodawcy: Krystianowi Nowinie - Konopce, na sfinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych, w obrębie willi "Konradówka", zlokalizowanej w Zakopanem przy ul. Brzozowej 21, 23.

§ 2.

Dotacja zostanie przeznaczona na sfinansowanie: **Projektu dokumentacji remontu konserwatorskiego budynku murowanego Willi „Konradówka”. Inwentaryzacji architektonicznej; Ekspertyzy konstrukcyjnej; Projektu architektonicznego; Projektu instalacji elektrycznej i odgromowej; Przedmiaru i kosztorysu robót.**

§ 3.

Dotacja zostaje udzielona z budżetu gminy na rok budżetowy 2026.

§ 4.

Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zakopane.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Historia Konradówki sięga 1890 roku, kiedy to dr Piotr Chmielowski (polski historyk literatury, profesor Uniwersytetu Lwowskiego, członek Towarzystwa Tatrzańskiego) i dr Lucjan Malinowski (językoznawca, pierwszy badacz dialektu góralskiego, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego) nabyli go w udziałach po ½. Lucjan mieszkał tu z synem Bronisławem Malinowskim (później: polski antropolog, podróżnik, filozof). Jednymi z najbliższych przyjaciół Malinowskich w tych latach była rodzina Witkiewiczów. Stanisław Witkiewicz bywał w willi na spotkaniach z Lucjanem, przyprowadzał ze sobą syna- również Stanisława później zwanego Witkacym. Ich przyjaźń przeniosła się na synów. Po 1895 r. właścicielem willi został Jan Chryzostom Lutosławski (polski agronom i publicysta) brat ks. Kazimierza Lutosławskiego – polityka, doktora teologii i medycyny, twórcy pierwowzoru krzyża harcerskiego, który również zamieszkiwał w domu w latach 1905-1907. Dom w 1907 r. kupiła Antonina Nikorowicz z domu Jasińska hr. Poraj wraz z mężem Konradem Nikorowiczem. Konrad był wieloletnim członkiem Zarządu Towarzystwa Muzeum Tatrzańskiego i jego prezesem w latach 1910-1912, w czasie budowy nowego gmachu. Rzeźby wykonał słynny zakopiański artysta- Wojciech Brzeg. Niektóre zachowały się do dziś. Część murowana, z bardzo oryginalną wieżyczką-absolutnie unikatową w Zakopanem, została wybudowana w latach 1907-1909. Zachowała się w architekturze bez zmian. Na czasy międzywojenne przypada okres świetności Konradówki. W jej murach bywały najciekawsze postaci II RP. Antonina Nikorowicz była szkolną koleżanką jednego z najsłynniejszych kompozytorów tamtego okresu Karola Szymanowskiego, oboje urodzili się w dzisiejszym obwodzie Czerkawskim na Ukrainie. Byli jednak dziećmi zesłańców. Kształcili się razem w szkole muzycznej, a już w niepodległej Polsce, Szymanowski odwiedzał swoją przyjaciółkę z dziecięcych lat. Grali razem na fortepianie w Konradówce z widokiem na ogród, często długie godziny. Szymanowski zawsze zachwalał wyjątkową kuchnię Konradówki, którą prowadził Rusin Wasyl, późniejszy szef kuchni na polskim transatlantyku- MS Batory. Kuchnię pensjonatu chwalił sobie też kapitan Henryk Dobrzański, potem znany jako major Hubal. Przyjeżdżał tu wprost z Bristolu by raczyć się potrawami z Konradówki przed zawodami hippicznymi, które odbywały się wówczas na Równiach Krupowych. Podobnie wielkim fanem wyścigów hippicznych był inny gość pensjonatu: generał Juliusz Rómmel- później dowódca Armii „Warszawa i „Łódź” podczas wojny obronnej 1939 roku. Dom odwiedzał sam generał Józef Haller, który przez generała Dowbor-Muśnickiego zapoznał się z Konradem Nikorowiczem. Sam Konrad określał się „dowborczykiem”. Haller uwielbiał spędzać tu urlopy w wyjątkowym towarzystwie-swojego ukochanego psa wilczura. Jednym z najczęstszych bywalców i przyjaciół willi był profesor Władysław Semkowicz- jeden z najwybitniejszych polskich historyków, badacz polskiego średniowiecza. Konradówkę odwiedzał też Ferdynand Ossendowski , pisarz, dziennikarz, podróżnik, nauczyciel akademicki, działacz polityczny, naukowy i społeczny. W Konradówce gościł również Bronisław Piłsudski, brat marszałka, etnograf.

Część drewniana budynku została zaprojektowana przez Eugeniusza Wesołowskiego a część murowana budynku została wybudowana w 1908 r. przez budowniczego Centarskiego i stanowiła budynek mieszkalny dla rodziny Nikorowicz. Sosręby i rysie w salonie zostały wykonane przez Wojciecha Brzegę. Budynek murowany stanowi przykład eklektyzmu w architekturze murowanej. Budynek posiada oryginalne zachowane elewacje, drewniane okna oraz niezmienną podmurówkę. Na elewacji zauważalne są oryginalne gzymsy nadokienne. Budynek murowany z charakterystyczną wieżyczką, w całości podpiwniczony o stropach żelbetowych. Architektura budynków pensjonatu „Konradówka” odzwierciedla trendy panujące w okresie przed I Wojną Światową oraz stanowią przykład architektury drewnianej stylów mieszanych: góralskiego i szwajcarskiego i eklektycznego stylu architektury wykonanej w murze.

Proponowana do przyznania dotacja stanowi 73,00% całkowitego kosztu realizacji wskazanego we wniosku zadania.

Mając na uwadze przedłożone wartości zabytkowe, artystyczne, historyczne i naukowe, uważa się za zasadne podjęcie tej uchwały, która umożliwi zachowanie zabytku architektury odzwierciedlającego trendy panujące w okresie przed I Wojną Światową w Zakopanem o szczególnym znaczeniu dla dziedzictwa kulturowego miasta.